

Tavoite 10

Perustetaan EU-tason toimija, jonka tehtävänä on seurata, analysoida ja raportoida anti-gender-liikehdintää Euroopassa ja kehittää toimia, joilla vastataan anti-gender-liikehdinnän levittämään disinformaatioon ja edistetään sukupuolten tasa-arvoa.

Tavoitteen tausta

Anti-gender-termillä viitataan liikehdintään ja ideologiseen suuntaukseen, jossa eri tahot vastustavat aktiivisesti sukupuolten tasa-arvoa, naisten ja tyttöjen sekä sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen oikeuksia ja joka usein yhdistyy mm. rasismiin. Naisten ihmisoikeuksia, varsinkin seksuaali- ja lisääntymisoikeuksia on viime vuosina kyseenalaistettu maailmanlaajuisesti, myös Euroopan unionin alueella.

Anti-gender-liikehdintä ilmenee monin eri tavoin, esimerkiksi aborttilainsäädännön kiristämisenä ja seksuaalikasvatuksen vastustamisena. Anti-gender-toimijat vastustavat feminismiä, naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisia toimia ja sateenkaari-ihmisten oikeuksia. Laajasti ottaen kyse on ihmisoikeuksien vastustamisesta, mutta liikehdintä haastaa myös niitä demokraattisia perusarvoja, joille eurooppalaiset yhteiskunnat rakentuvat.

Anti-gender-liikehdintä on hyvin organisoitunut ja rahoitettu ja siksi yksi suurimpia uhkia sukupuolten tasa-arvolle ja yhdenvertaisuudelle. Lisäksi liikehdintä uhkaa demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeusperusteista politiikkaa, ilmastonmuutoksen vastaista työtä ja kestävän kehityksen edistämistä.

Anti-gender on globaali ilmiö ja sen toimijat vaikuttavat kansallisilla ja kansainvälisillä areenoilla, kuten YK:ssa, jossa anti-gender-toimijat ovat yhdistäneet voimansa. Euroopassa anti-gender-liikehdintä pyrkii paitsi estämään kehitystä myös peruuttamaan jo aikaansaatuja sopimuksia ja lainsäädäntöä. Anti-gender-toimijoiden erityisenä vastustuksen kohteena on esimerkiksi Istanbulin sopimus.

Anti-gender-toimijat hyödyntävät taitavasti ihmisoikeuspuhetta työskennellessään naisten ja sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen oikeuksia vastaan. Naisten ja vähemmistöjen oikeuksia kyseenalaistettaessa vedotaan mm. sananvapauteen, uskonnonvapauteen, omantunnon vapauteen tai oikeuteen elämään. Tosiasiallisesti ihmisoikeusretoriikalla pyritään esim. oikeuttamaan naisten ruumiillisen itsemääräämisoikeuden kontrollointi aborttikeskustelussa, ihmisoikeuksien epääminen sateenkaari-ihmisiltä ja käyttämään uskontoa naisten oikeuksien kaventamiseen.